

„Bloksavet“

Under Savklingens Tænder

Et sensationelt Drama
om Kærlighed og Penge

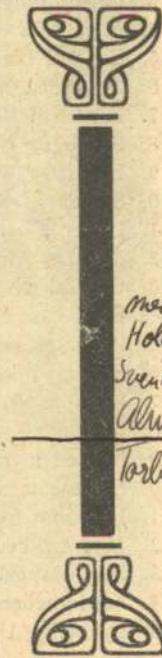

Nordisk Kunstfilm
i 50 Oprin.

Holger - Modsen

Hovedpersonerne:

Aagerkarlen Sintram Grib.
Floridan, hans Søn.
Savværkejeren.
Marja, hans Datter.
En Bankier.

medv.
Holger - Modsen
Svend Rindom
Alma Hindsgaard
Torben Mayer

Handlingen i dette Skuespil er overmaade spændende, og med mægtig Effekt virker det Oprin, hvor Træstammen med den bevidstløse Floridan glider ind under Tænderne paa Værkets store Bloksav. — Et Sekund — og den frygtelige Klinge vil æde sig gennem den unge Mands Legeme!

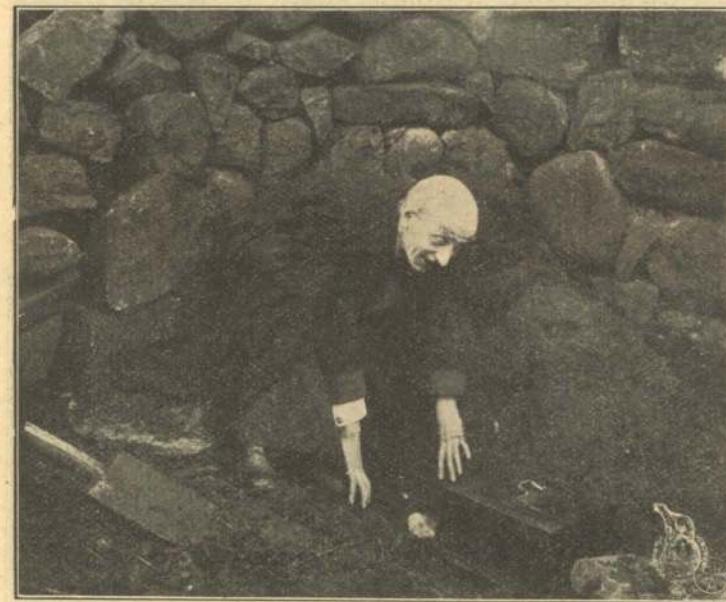
1023

Afdelingerne.

1. Fader og Søn.	26. Paa Fallittens Rand.
2. Den Ungdom! Den Ungdom!	27. „Hjælpen“.
3. Faderkærlighed.	28. Haarde Konditioner.
4. Menneskevennen.	29. „Du maa frølse mig“.
5. En god Dreng.	30. En lydig Datter.
6. Opgøret.	31. Brevet.
7. Farvel til Hjemmet.	32. Den skrækkelige Sandhed.
8. Paa egen Haand.	33. Et Fund.
9. Et Afslag.	34. „Hun elsker en anden!“
10. Skæbnens Veje.	35. „Der kommer nogen!“
11. Under Kævlen.	36. For hendes Ære.
12. I sidste Sekund.	37. Et Dødsspring.
13. Opofrelse.	38. „Her er Ingen“.
14. En trofast Plejerske.	39. Paa Bloksaven.
15. Faderens Hævn.	40. Mod Døden.
16. Sønnen bliver gjort arveløs.	41. Kærlighedens Styrke.
17. I Mulm og Mørke.	42. Reddet.
18. Den skjulte Skat.	43. Den fornærmede Frier.
19. Nøglen til Hemmeligheden.	44. Triste Udsigter.
20. En uventet Vending.	45. En Tillældighed.
21. Løn som forskyldt.	46. Det gamle Papir.
22. Mod Lykken.	47. Skatten findes.
23. En Jobspost.	48. Krisen er overstaaet.
24. Kærlighedens Trøst.	49. Aagerkarlens Penge.
25. Lykkelige Ungdom.	50. Paa Lykkens Tinde.

Under Savklingens Tænder.

Aagerkarlen Sintram Grib og hans Søn Floridan er saa forskellige fra hinanden som Nat fra Dag. Faderen har kun én Passion. Hele hans Tilyverelse er opfyldt af Tanken

Aagerkarlens Skat.

om at skrabe Penge til sig. For hver ny Skilling, han kan føje til sin Formue, lyser hans Ansigt af ondskabsfuld Glæde. Thi hvorledes erhverver han sig vel sit Mammon? Ved at flaa de stakkels Ofre, der drevet af den bitre Nød er kommen i hans Magt. Han kender ingen skønnere Beskæftigelse, end den at tælle sin Formue op, Mønt for Mønt, ingen ædlere Klang end Metallets Klirren, naar Mønsterne fra hans gridske, rov-

Et mærkligt Gemmested.

Unge Øjne.

Et Uheld.

Før det dristige Spring.

fugleagtige Fingre glider ned i Dyngerne, der, alt medens han tæller, hober sig op omkring ham.

Sønnen foragter sin Faders Natur. Hans Trang gaar i Retning af at skabe sig en selvstændig Stilling, saaledes at han kan gøre sig uafhængig af Faderens smudsige Penge. Før han selv venter det, gives der ham Anledning til dette afgørende Skridt. Det kommer til et Brud mellem Fader og Søn, da denne sidste tager sig af et af de udplyndrede Ofres Sag. Floridan kaster sin Fader hans Penge lige i Ansigtet og for-

En uvelkommen Bejler.

lader Hjemmet i den bestemte Hensigt aldrig at ville gensé Faderen. Hans Ønske bliver opfyldt, thi kort efter dør Faderen, uden at en venlig Haand trykker hans Øjne til.

Forinden har Grib dog naæt at iværksætte en Hævn over Sønnen. Denne har kaldt Faderens Guld for urent. Til Straf skal han intet arve af Faderens umaadelige Formue. For at være sikker paa at Arven ikke skal falde i Sønnens Hænder, finder Grib paa at grave den ned i sin Have og i en Træstamme i Skoven skjule et Dokument, hvori han testamenterer den skjulte Skat til Finderen af Dokumentet.

Floridan har imidlertid faaet Ansættelse paa et Savværkskontor. Før han opnaaede Ansættelsen, fik han dog at føle, at han — Aagerkarlens Søn — havde at anse sig selv for en brændemærket Mand. Han maatte i Gerning vise, at den Brændemærkede havde Mands Mod og Mands Hjerte. Ved at ofre sig selv redder han Savværksejerens Datter, Marja, fra en Katastrofe, og denne Hændelse danner den første Tilknytning mellem de to unge Mennesker.

I den Tid, der nu gaar, faar han Lejlighed til at slaa

Skatten hentes etter frem for Dagens Lys.

alle Tvivl af Marken. Han har forstaaet at vinde Savværksejerens Tillid og Arbejdernes Respekt. Med Sympati ser Savværksejeren paa, at der lidt efter lidt opstaar et gensidigt hjerteligt Forhold mellem Floridan og Marja.

Da indtræder den Begivenhed, som for en Tid skal true med at undergrave de Unges Forhaabninger. Savværksejeren befinder sig i en økonomisk Misére, ud af hvilken han kun øjner een Vej. Hans Bankier vil paatage sig igen at bringe ham paa Fode, men kun paa den Betingelse, at Datteren vil indvilge i at blive hans Hustru. For Faderens Skyld giver

Marja sit Minde hertil. For at underrette Floridan herom, sender hun ham en Billet med Anmodning om at komme op paa hendes Værelse. Denne Billet falder i Bankierens Hænder, og han afbryder krænket alle Forhandlinger med Faderen.

Da der opstaar Fare for, at Floridan overraskes paa Marjas Værelse, beslutter han, for ikke at kompromittere hende, at springe ud fra Vinduet. Han voer Springet fra 2den Sals Højde og falder bevidstlös ned paa en Træstamme, der netop er lagt i Bloksaven. Arbejderne, der passer Saven, er gaaet bort, og ingen observerer Ulykken. Langsomt glider Træstammen mod Klingen, som hvislende skærer sig ind og nærmer sig Floridan.

Oppe paa Marjas Værelse forsøger Faderen forgæves at vække hende af den Besvimelse, hun faldt hen i, da hun saa den Mand, hun elskede, vove Dødsspringet for at redde hendes Åre og Fremitid.

Savklingens skarpe Tænder vandrer imod ham. Nærmere og nærmere kommer de. Savsmuldet, der fyger ud af Skaaret, drysser allerede ned over hans Ansigt. Blodaarerne træder frem i Halsen — om nogle Sekunder vil de sønderrives af Saven . . .

Da vaagner Marja; hun stirrer forvildet paa Faderen, erindrer i et Nu, hvad der er sket og styrter med et Skrig ud af Værelset.

Klingen har naaet Floridan, Tænder graver sig ind i hans Arm, hans Ansigt fortrækker sig smertefuld som under en ond Drøm. Han er paa Dødens Tærskel.

Da, i sidste Øjeblik, [kommer Marja til og standser Savklingen i sit Arbejde — kun en Haarsbred fra hans Hals.

Ved Gennemsavningen af Træstammen kommer et Dokument for Dagens Lys — Grib's Testamente. Marja finder det og er altsaa Ejer af Grib's efterladte Formue. Skæbnen har maget det saa, at Arven kommer netop dem tilgode, som Grib har villet ramme i sin Hævnlyst.

Optaget af
Nordisk Films Co.
Nr 164

DETEKTIVENS BARNEPIGE OG UNDER SAVKLINGENS TÆNDER

Mange danske stumfilm er desværre gået til i tidens løb. Det er kun omkring 10 procent af den tidlige danske stumfilmproduktion, der er bevaret. Men nu og da dukker der heldigvis film op, som man troede, var forsvundne for stedse. Således fandt man fornylig i det engelske filmarkiv to danske spillefilm fra omkring 1914. Det er altid med stor spænding, man på Det danske Filmmuseum kører sådanne genfundne film. For svarer de nu til forventningerne? Passer de ind i den forestilling, man har dannet sig af vedkommende instruktør eller vedkommende skuespiller eller genre? Eller må man revidere den opfattelse, man hidtil har haft?

»Detektivens Barnepige« og »Under Savklingens Tænder«, de to film, der fornylig blev fundet i England, opfører sig i den henseende yderst forskelligt. Den første svarede ganske til de forventninger, man kunne stille til en dansk forbryderfilm anno 1914, mens den anden

var en stor skuffelse, og bevirker, at man i ret høj grad må ændre sin opfattelse både af instruktøren og skuespilleren *Holger-Madsen*.

»Detektivens Barnepige« er instrueret af *Hjalmar Davidsen*, der arbejdede som en habil instruktør på Nordisk fra 1913—17 og dernæst i 1919 instruerede en enkelt film for Palladium. Davidsen kom ind i filmverdenen så tidligt som i 1908, da han blev bevillingshaver til biografen »Kosmorama« på Østergade. Han fortsatte hele livet med at være biografdirektør og ledede ved sin død i 1958 »Alexandrateatret« på Gl. Torv. Men det er dog først og fremmest som producent at Davidsen vil gå over i filmhistorien, idet det var ham, der i 1910 finansierede *Asta Nielsens* debutfilm »Afgrunden«, der som bekendt var insceneset af *Urban Gad*.

Som fotograf på »Detektivens Barnepige« finder vi *Louis Larsen*, der også var blevet ansat på Nordisk i 1913, og

som snart blev en af selskabets førende fotografer, som f. eks. — sammen med *Johan Ankerstjerne* — har fotograferet *August Bloms* film »Verdens Undergang« fra 1916, en af de bedst fotograferede danske stumfilm.

»Detektivens Barnepiege« er en forbryder- eller detektivfilm og tilhører en filmgenre, der blev indledt med *Sherlock Holmes*-filmene i 1908. *Sherlock Holmes*-filmene var seriefilm med den berømte detektiv som gennemgående figur fra film til film. Disse film blev hurtigt yderst populære, og denne serie blev fortsat i adskillige år. Og ikke nok med det. Allerede i 1909 startede Nordisk nye forbryderserie-film: Nat Pinkerton-serien og Dr. Nicola-serien. Men berømtest af alle serierne blev Gar el Hama-filmene som startede i 1911. Foruden disse seriefilm optog man en lang række enkeltstående detektivfilm, som f. eks. »Detektivens Barnepiege«.

Når disse film lige fra starten blev så populære, skyldtes det nok, at de var elementært spændende og fortalt i et sprog, som folk forstod. Instruktøren var ikke som i så mange af de andre film hæmmet af enten litterære eller dramatiske forlæg. Og denne frihed virkede inspirerende på instruktørerne. Det var handlingsgangen, der var det alt dominerende i disse film, og man læste hurtigt at fortælle en historie, så folk spændt fulgte med. Skuespilkensten gjorde man ikke meget ud af, hvilket jo i de første år ville sige, at man så godt som undgik det pantomimiske og overdrevne spil. Mange af scenerne, især forfølgelses-scenerne, blev optaget on location, hvilket var med til at gøre filmene friske og charmerende.

»Detektivens Barnepiege« er et godt eksempel på en detektivfilm fra Nordisk fra omkring 1914. Det er en yderst veldrejet film, i ordets egentlige betydning. Man følger handlingsforløbet med vågen

interesse og nyder den ofte meget præcise fotografering fra Louis Larsens side. Det er godt håndværk. Der er mange fikse påfund i filmen, og de serveres hurtigt og elegant. Der er f. eks. ideen med symaskinen, der med et enkelt greb kan ændres til at blive en hemmelig telefon. Der er scenen, hvor forbryderparret gemmer sig i elevatorene. Her er situationen og klipningen både godt udtænkt og godt visualiseret.

Filmen handler om et internationalt forbryderpar, spillet af *R. Hjorth-Clausen* og *Else Frølich*. De stjæler et kostbart halssmykke, som en grevinde har købt på en auktion. Grevindens mand, greven, spilles af *Carl Schenstrøm*, der på det tidspunkt medvirkede i en bunke småroller hos Nordisk, og som var berømt for sin maskeringsevne. Det er nu heller ikke let at genkende vores senere ven »Fyrtårnet« i den grevelige muntering. Detektiven, der afslører forbryderne, spilles af *Robert Schyberg*, der siden Gal el Hama-filmene havde vundet hævd på denne rolle.

*

»Under Savklingens Tænder« fra 1914 er en af de sagnomspundne danske film. Mange havde fortalt os om den, og meget havde man ventet sig. Hvor meget større var da ikke skuffelsen, da man nu endelig så den.

Filmen er simpelthen rædsom. Mildere kan det ikke siges. Instruktion, handling, skuespilkunst, fotografering, alt er elendigt i denne film fra Nordisk Films Kompagnis store tid.

Holger-Madsen havde været skuespiller ved Casino Teatret i København, inden han i 1908 kom til Nordisk, men at påstå, at den spillestil, han f. eks. anvender i denne films første scene er Casino-stil, ville være en fornærmelse mod det gamle teater i Amaliegade. Så skrækkeligt kan

man ikke have spillet noget sted. Nu gør det selvfølgelig ikke sagen bedre, at Holger-Madsen har kameraet ret tæt på, så hans voldsomme grimassering virker yderligere grel. Holger-Madsen havde dog på det tidspunkt arbejdet så længe med film, at han burde have kendt sit medium bedre. Maskeringen — ikke alene Holger-Madsens som ågerkarlen, men også *Torben Meyers* som bankieren, er også ganske forfærdelig. Man ser tydeligt, at det er papnæser, de har på. Fotograferingen virker også ret hjælpeløs, der er f. eks. nogle meget dårlige udebilleder. Og *Marius Clausen* regnede man dog til de bedste af selskabets fotografer senere hen. Og historien — magen til sentimentalt pladder skal man lede længe efter!

Og den af manuskriptforsætteren så sne-digt udtænkte scene, hvor filmens helt besvaret ligger henslængt på en træstamme, der på et transportbånd langsomt, men sikkert, nærmer sig den arbejdende bloksav — også denne scene svipser. Man sidder blot og ønsker, at alle medvirkende må blive savet til pluf-fisk, så man snart kan slippe for at se mere.

Det er godt, der er bevaret andre og bedre danske film fra 1914. Ellers ville dansk stumfilm fra den periode kun have kuriositetens interesse.

Men se den, for den er med til at afrunde billedet.

Oktober 1966. Marguerite Engberg

DETEKТИVENS BARNEPIGE eller DEN LYSE DAME

Prod.: Nordisk Films Kompagni 1914

Instr.: Hjalmar Davidsen

Manus.: A. Lumbye

Foto: Louis Larsen

Medv.: Robert Schyberg (detektiven mr. Barker), R. Hjorth-Clausen (Davidoff, en international forbryder), Else Frølich (hans medhjælper), Carl Schenstrøm (en greve), Helene de Svaneskjold (en grevinde)

Længde: 865 m

Premiere: 10.8.1914 i »Vesterbros Teater«

UNDER SAVKLINGENS TÆNDER eller BLOKSAVEN

Prod.: Nordisk Films Kompagni 1913

Instr.: Holger-Madsen

Manus.: Laurids Skands

Foto: Marius Clausen

Medv.: Holger-Madsen (ågerkarlen Sintram Grib), Svend Rindom (Florian, hans søn), Frederik Jacobsen (en savværksejer), Alma Hindring (Marja, hans datter), Torben Meyer (en bankier)

Længde: 746 m

BLOKSAVEN.

Aagerkarlen Sintram Grib og hans Søn Floridan er saa forskellige fra hinanden som Nat fra Dag. Faderen har kun en Passion. Hele hans Tilværelse er opfyldt af Tanken om at skræbe Penge til sig. For hver ny Skilling, han kan føje til sin Formue, lyser hans Ansigt af ondskabsfuld Glæde. Thi hvorledes erhverver han sig vel sit Mammon? Ved at flaa de stakkels Ofre, der drevet af den bitre Nød er kommen i hans Magt. Han kender ingen skønnere Beskæftigelse end den at tælle sin Formue op. Mønt for Mønt, ingen ødlere Klang end Metallets Klirren, naar Mønterne fra hans gridske, rovfugleagtige Fingre glider ned i Dyngerne, der, alt medens han tæller, hober sig op omkring ham.

Sønnen foragter sin Faders Natur. Hans Trang gaar i Retning af at skabe sig en selvstændig Stilling, saaledes at han kan gøre sig uafhængig af Faderens smudsige Penge. Før han selv venter det, gives der ham Anledning til dette afgørende Skridt. Det kommer til et Brud mellem Fader og Søn, da denne sidste tager sig af et af de udplyndrede Ofres Sag. Floridan kaster sin Fader hans Penge i Ansigtet og forlader Hjemmet i den bestemte Hensigt aldrig at ville gense Faderen. Hans Ønske bliver opfyldt, thi kort efter dør Faderen, uden at en venlig Sjæl lukker hans Øjne.

Forinden har Grib dog naaet at iværksætte en Hævn over Sønnen. Denne har kaldt Faderens Guld for urent. Til Straf skal han intet arve af Faderens umaadelige Formue. For at være sikker paa, at Arven ikke skal falde i Sønnens Hænder, finder Grib paa at grave den ned i sin Have og i en Træstamme i Skoven skjule et Dokument, hvori han testamenterer den skjulte Skat til Finderen af Dokumentet.

Floridan har imidlertid faaet Ansættelse paa et

Savværkskontor. Før han opnæede Ansættelsen, fik han dog at føle, at han - Aagerkarlens Søn - havde at anse sig selv for en brændemærket Mand. Han maatte i Gerning vise, at den Brændemærkede havde Mands Mod og Mands Hjerte. Ved at ofre sig selv redder han Savværksejerens Datter, Marja, fra en Katastrofe, og denne Hændelse danner den første Tilknytning mellem de to unge Mennesker.

I den Tid, der nu gaar, faar han Lejlighed til at slaa alle Twivl af Marken. Han har forstaaet at vinde Savværksejerens Tillid og Arbejdernes Respekt. Med Sympati ser Savværksejerens paa, at der lidt efter lidt opstaar et gensidigt hjerteligt Forhold mellem Floridan og Marja.

Da indträffer den Begivenhed, som for en Tid skal true med at undergrave de Unge's Forhaabninger. Savværksejeren befinder sig i en økonomisk Misère, ud af hvilken han kun øjner en Vej. Hans Bankier vil paatage sig igen at bringe ham paa Fode, men paa en Betingelse, nemlig at Datteren vil indvillige i at blive hans Hustru. For Faderens Skyld giver Marja sit Minde her til. For at underrette Floridan herom, sender hun ham en Billet med Anmodning om at komme op paa hendes Værelse. Denne Billet falder i Bankierens Hænder og han afbryder krænket alle Forhandlinger med Faderen.

Da der opstaar Fare for, at Floridan overraskes paa Marjas Værelse, beslutter han for ikke at kompromittere hende at springe ud fra Vinduet. Han vover Springet fra 2den Sals Højde og falder bevidstløs ned paa en Træstamme, der netop er lagt i Bloksaven. Arbejderne, der passer Saven er gaaede bort og ingen observerer Ulykken. Langsomt glider Træstammen mod Klingen, som hvislende skærer sig ind og nærmer sig Floridan.

Oppe paa Marjas Værelse forsøger Faderen forgæves at vække hende af den Besvimelse, hun faldt hen i, da hun saa

den Mand, hun elskede, vove Dødsspringet for at redde hendes
Ere og Fremtid.

Savklingens skarpe Tænder vandrer imod ham. Nærmere og nærmere kommer de. Savsmuldet, der fyger ud ad Skaaret, drysser allerede ned over hans Ansigt. Blodaarerne træder frem i Halsen - om nogle Sekunder vil de sønderrives af Saven.....

Da vaagner Marja, hun stirrer forvildet paa Faderen, erindrer i et Nu hvad der er sket og styrter med et skrig ud af Værelset.

Klingen har naaet Floridan, Tænder graver sig ind i hans Arm, hans Ansigt fortrækker sig smertefuld som under en ond Drøm. Han er paa Dødens Tærskel.

Da i sidste Øjeblik kommer Marja til og standser Savklingen i sit Arbejde - kun en Haarsbred fra hans Hals.

Ved Gennemsavningen af Træstammen kommer et Dokument for Dagens Lys - Gribs Testamente. Marja finder det og er altsaa Ejer af Gribs efterladte Formue. Skæbnen har maget det saa, at Arven kommer netop dem tilgode, som Grib har villet ramme i sin Hævnlyst.

-----00000-----

Das Sägewerk

„Ach, was denn! Dein Geld. Geh Du mir mit Deinem verfluchten Geld! Ich werde auch ohne Dich vorwärts kommen!“ ruft Theodor seinem Vater zornbebend zu. Der alte Wucherer hat wieder einmal einem armen Schuldner die Existenz untergraben und dadurch den Zank mit seinem Sohn veranlaßt. Theodor packt seinen Koffer und verläßt das elterliche Haus, in dem ihm kein guter Geist zu walten scheint. Nun heißt es, eine eigene Existenz gründen und das ist doppelt schwer, da er der Sohn des berüchtigten Maklers Greif ist.

Eben will Theodor ein Sägewerk, in dem man ihn abgewiesen, verlassen, als er sieht, wie die junge Tochter des Besitzers einem fallenden Baumstamm zu nahe kommt. Er springt hinzu, reißt sie fort, der Baum saust nieder und zerquetscht ihm den Arm. Bewußtlos trägt man ihn ins Wohnhaus. Nach einigen Wochen ist er

mit dem Besitzer die Bücher durchsieht, findet. Empört will er davon stürzen; mit Not und Mühe gelingt es Mertens, ihn zu bitten, sich doch erst einmal davon zu überzeugen, ob der Inhalt des Briefes auch nicht fingiert sei. Die beiden stürzen ins Wohnhaus, und pochen an das Zimmer Marjas, die den Liebsten um Rat fragt. Sie erbleichen, als sie das Pochen hören und die Stimmen erkennen. „Der Brief!“ flüstert Theodor und eilt ans Fenster, öffnet es und springt besinnungslos hinaus. Marja schließt leise und schnell das Fenster und öffnet dann die Tür. Theodor ist so unglücklich gefallen, daß er bewußtlos auf einem Baumstamm liegen bleibt, der sich langsam der Schneidemaschine nähert. Zufällig ist kein Mensch in der Nähe und so kommt er schon ganz dicht an die scharfe Säge, bis endlich mit einem Aufschrei Marja hinzustürzt, die hinuntergegangen ist, um ihn zu suchen. Im Nu ist das

„Ach, was denn! Dein Geld. Geh Du mir mit Deinem verfluchten Geld! Ich werde auch ohne Dich vorwärts kommen!“ ruft Theodor seinem Vater zornbebend zu. Der alte Wucherer hat wieder einmal einem armen Schuldner die Existenz untergraben und dadurch den Zank mit seinem Sohn veranlaßt. Theodor packt seinen Koffer und verläßt das elterliche Haus, in dem ihm kein guter Geist zu walten scheint. Nun heißt es, eine eigene Existenz gründen und das ist doppelt schwer, da er der Sohn des berüchtigten Maklers Greif ist.

Eben will Theodor ein Sägewerk, in dem man ihn abgewiesen, verlassen, als er sieht, wie die junge Tochter des Besitzers einem fallenden Baumstamm zu nahe kommt. Er springt hinzu, reißt sie fort, der Baum saust nieder und zerquetscht ihm den Arm. Bewußtlos trägt man ihn ins Wohnhaus. Nach einigen Wochen ist er wieder hergestellt; man stellt ihn im Kontor an. Aus Marjas Dank entwickelt sich Liebe, die nicht unerwidert bleibt, und das Liebespaar könnte getrost der Zukunft entgegensehen, wenn nicht Herr Mertens, der Sägewerksbesitzer, durch schlechten Geschäftsgang in finanzielle Schwierigkeiten geraten wäre. Es stellt sich ihm ein Geldmann vor, der ohne weiteres Kapital hergeben würde, wenn er sozusagen als Sicherheit Marja zur Frau bekäme. Mertens ist ein guter, tüchtiger Kaufmann, aber auch ein gewissenhafter Vater, dem das Glück des einzigen Kindes am Herzen liegt. Er vertröstet den Geldmann auf morgen und spricht mit Marja, die entsetzt seinen Auseinandersetzungen zuhört; aber sie will das Opfer bringen und der Kapitalist erhält ihr zögerndes Jawort. Da sie sich keinen Rat weiß, schreibt sie ein paar Zeilen an Theodor, er möge doch heute abend auf ihr Zimmer kommen; sie müsse ihn dringend sprechen. Greif, der über die Vorgänge nicht unterrichtet ist, vergißt in seiner Aufregung den Brief, so daß ihn der künftige Bräutigam, als

er mit dem Besitzer die Bücher durchsieht, findet. Empört will er davon stürzen; mit Not und Mühe gelingt es Mertens, ihn zu bitten, sich doch erst einmal davon zu überzeugen, ob der Inhalt des Briefes auch nicht fingiert sei. Die beiden stürzen ins Wohnhaus, und pochen an das Zimmer Marjas, die den Liebsten um Rat fragt. Sie erbleichen, als sie das Pochen hören und die Stimmen erkennen. „Der Brief!“ flüstert Theodor und eilt ans Fenster, öffnet es und springt besinnungslos hinaus. Marja schließt leise und schnell das Fenster und öffnet dann die Tür. Theodor ist so unglücklich gefallen, daß er bewußtlos auf einem Baumstamm liegen bleibt, der sich langsam der Schneidemaschine nähert. Zufällig ist kein Mensch in der Nähe und so kommt er schon ganz dicht an die scharfe Säge, bis endlich mit einem Aufschrei Marja hinzustürzt, die hinuntergegangen ist, um ihn zu suchen. Im Nu ist das Werk abgestellt und man trägt den jungen Greif zum zweiten Mal auf ein Krankenlager. Erschöpft und weinend sinkt Marja auf dem Baumstamm zusammen. Als endlich ihre Tränen versiegen und nur noch manchmal ein Zucken durch ihren Körper geht, fühlt sie unter ihrer Hand etwas Feuchtes, anders als die Nässe des Holzes, es ist ein vergilbtes Stück Papier, ein versiegelter Brief ohne Aufschrift. Sie reißt ihn auf, traut ihren Augen kaum: „Dem Finder dieses Briefes gehört mein Vermögen, das unweit von hier unter der Rotdornhecke vergraben ist. Jakob Greif.“ Theodors Vater! Er hatte ihr einmal von ihm erzählt, wie häßlich er mit dem Vater auseinandergegangen sei, daß der Alte geschworen habe, ihn zu enterben, das Geld würde er vergraben. Er hatte es also tatsächlich getan! Jauchzend läuft sie zu Theodor, der sich inzwischen von seiner Ohnmacht unter der Hilfe Mertens erholt hat; jauchzend erzählt sie den beiden den Inhalt des Briefes. Gerührt gibt der Alte, nun aller Sorgen ledig, Marja und Theodor seinen Segen.

Erstcheinungstag:

16. Mai 1913

1395

Emil Schilling, Nordischer Film=Vertrieb

Cöln a. Rh., Glockengasse 9

Teleg. Adress: Monopolfilm

Telephon: A., Nr. 6640, B., Nr. 2575 u. 2576

R. Falk, Berlin W 60

DAS SAGEWERK.

Personen:

Jakob Greif, Wucherer.....	Holger Madsen.
Theodor, sein Sohn.....	Svend Rindom.
Mertens, Sägewerkbesitzer.....	Fr. Jacobsen.
Marja, seine Tochter.....	Frl. Alma Hindring.
Löwenstein, Bankier.....	Torben Meyer.

Der Wucherer Jakob Greif und sein Sohn Theodor sind so verschieden wie Tag und Nacht. Der Vater hat nur eine Leidenschaft: sein ganzes Dasein ist von dem Gedanken erfüllt, Geld zu verdienen. Jede Mark, die er zu seinem Vermögen legen kann, erfüllt ihn mit niedriger Freude, weil er sie den armen Opfern auspresst, die von bitterer Not getrieben in seiner Gewalt geraten sind. Er kennt nichts Schöneres als sein Geld aufzuzählen, keinen lieblicheren Klang als das Klirren der Goldstücke wenn sie aus seinen gierigen Raubvogelklauen gleiten und sich zu schimmernden Haufen türmen.

Dem Sohn aber sit diese Art des Vaters verächtlich. Sein ganzes Sehnen ist darauf gerichtet sich eine selbstständige Stellung zu schaffen, um von dem schmutzigen Gelde des Vaters unabhängig zu sein. Bevor er selbst zum Entschluss der Trennung gelangt, gibt ihm ein Streit mit dem Vater den äusseren Anlass. Theodor nimmt sich der ausgeplünderten Opfer des Vaters an, es kommt zum Bruch zwischen ihnen, der Sohn wirft dem Vater sein Geld ins Gesicht und verlässt die Heimat mit dem Vorsatz, nie wieder zurückzukehren und den Vater nicht wieder zu sehen. Sein Wunsch geht in Erfüllung, denn bald darauf stirbt der alte Wucherer, ohne dass ihm eine liebende Hand die Augen schliesst.

Vorher aber ist es ihm doch noch gelungen, sein Geld vor dem Sohn, der sein einziger Erbe sein würde, in Sicherheit zu bringen. Dieser hat das Gold, das der Vater zusammenscharrt, unrein genannt; zur Strafe soll er von dem ungeheuren Vermögen ,

das er hinterlässt, nichts erben. Er vergräbt es in seinem Garten, und in einen hohlen Baum im Walde verbirgt er ein Dokument, in welchem er die vergrabenen Schätze dem Finder vermachts. Theodor hat indessen Anstellung im Kontor eines Sägewerks gefunden. Freilich wollte man zuerst den Sohn des Wucherers nicht anstellen; erst als der Ausgestossene durch eine mannhaftes Tat die Tochter des Sägewerkbesitzers, Marja, vor einer Katastrophe bewahrt, erkennt man, dass er ein ganzer Mann ist. Zugleich aber hat er das Herz Marjas gewonnen, und auch deren Vater erkennt immer mehr, welch einen tüchtigen Menschen er in ihm gewonnen hat; er hat daher nichts dagegen einzuwenden, dass sich immer festere Bande der Sympathie zwischen den jungen Leuten knüpfen.

Aber das Glück der Liebenden wird durch schwere Sorgen bedroht. Der Sägewerksbesitzer hat schwer zu kämpfen, und in höchster Not will ihm sein Bankier helfen, aber nur unter der Bedingung, dass Marja einwilligt, seine Frau zu werden. Um des Vaters willen gibt Marja nach. Aber sie will Theodor schonend vorbereiten und bittet ihn, auf ihr Zimmer zu kommen. Der Brief fällt in die Hände des Bankiers, der sofort alle Verhandlungen mit dem Vater abbricht.

Da zu befürchten ist, dass Theodor in Marjas Zimmer überrascht wird, springt er, um die Geliebte nicht zu kompromittieren, aus dem Fenster. Aus dem zweiten Stock wagt er den Sprung und fällt bewusstlos auf einen Baumstamm, der soeben in die Block säge gelegt ist. Die Arbeiter, die die Säge bedienen, sind fortgegangen und keiner bemerkte das drohende Unglück. Langsam gleitet der Baumstamm gegen das Sägeblatt und nähert sich der Schneide, die zischend in den Baumstamm fährt.

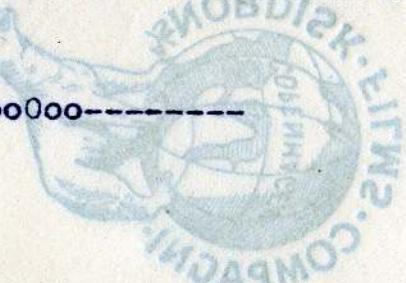
Im Zimmer sucht der Vater vergebens Marja, die in Ohnmacht gefallen ist, als sie den geliebten Mann den Todessprung wagen sah, zur Besinnung zu bringen.

Die scharfen Zähne des Sägeblattes kommen immer näher, das Säge-
mehl das aus dem Schnitt hervorstäubt, rieselt schon über sein
Gesicht – in einigen Sekunden muss er von der Säge zerrissen wer-
den.... Aber Marja ist eben noch rechtzeitig erwacht und hinunter-
gestürzt, um nach Theodor zu sehen. Eben hat die Säge ihn erreicht
die Zähne graben sich in seinen Arm hinein. Sein Gesicht verzerrt
sich im Schmerz wie in einem bösen Traum. Er befindet sich auf der
Schwelle des Todes. Da, im letzten Augenblick, kommt Marja und
hält die Säge an, als sie nur noch um Haarsbreite von seinem
Hals entfernt ist.

Beim Durchschneiden des Stammes kommt aber ein Doku-
ment ans Tageslicht: Das Testament Greifs. Marja findet es und
wird also dadurch rechtmäßige Erbin. Das Schicksal hat also das
Vermögen denen aufbewahrt, denen es der Wucherer in seiner Rach-
sucht entziehen wollte.

-----00000-----

REDBICK
COMPAGNIE
KOMPAÑIA
S.A.
EN HACIENDA
DE LA HABANA
Y SUS PROPIEDADES
EN LA CIUDAD DE LA
HABANA Y EN SUS
PROPIEDADES EN
LA CIUDAD DE LA
HABANA

NORDISK

THE USURER'S SON

A Thrilling Drama with Strong and Striking Situations.

**THE SENSATIONAL SAW MILL SCENE
ALONE WILL DRAW YOUR PATRONS.**

Released May 19th.

Length, 2,634 feet.

NORDISK FILMS COMPANY.

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.
'PHONE-CITY 172.

'GRAMS—"Norfilcom."

THE USURER'S SON.

CAST.

Mr. BARTLETT (A Usurer) A Money Lender.
ARNOLD BARTLETT His Son.
Mr. MITFORD	...	Owner of a Timber Yard.
MARJA MITFORD	...	His Daughter.
BUXTON	...	The Banker.

A TENSELY DRAWN AND THRILLING DRAMA.

EADING a lone and sordid life, beloved by none, encysted by an ill-gotten prosperity, old Bartlett, as his neighbours acidly called him, was a sorry example of a Crœsus.

His gains, the product of the unfortunate mortals who became enmeshed in his toils, ran into a huge fortune. Gaspard-like, he sat night after night counting his wealth, and even his handsome only son could not affect his heart of flint.

His victims came and went, hoping and hopeless, until Arnold could bear it no longer. A poor factory hand, after pleading one day for "just a few days more" in order to pay his instalment of a loan, was met with a thunderous "No!" Arnold saw the man leave the house, and, recalling him, led him back to the old man's study. After some passionate words, he took a handful of gold and pressed it into the poor man's eager grasp.

Old Bartlett, white with anger, after the man's departure, dismissed his son from the home he loved. Arnold left, with the old man's curses behind him, knowing full well that there could be no reconciliation. Making for the seaport a few miles away, he there saw the name of "Mitford" over the offices of the sawmills.

An application for work, even though he was known to the owner, only brought the rejoinder, "I have no desire to employ the son of a rascally usurer."

Sternly dismissed by Mr. Mitford, young Arnold passed sorrowfully along the wharves. As he went a charming girl with a large mastiff passed him, but Arnold paid little heed, for, tired out by a long tramp, he sat down upon some logs of timber. The girl returned, and, in passing, he noted her and, watching her

from his sight, was horrified to see her pass below a quickly lowering crane.

He soon realised that the brakesman had lost control of his huge load, and, dashing forward, reached the spot in time to save Marja, Mitford's daughter, from a certain death. He himself, however, could not clear and lay pinned by an arm. His injuries were attended to at Mr. Mitford's home, and, upon recovery, the kindly old sawmill owner, now regretting his harsh words, gave Arnold a start in his offices.

At Arnold's old home, usurer Bartlett passed from one fit of choleric passion to another. He stormed at his clients now unceasingly. His final act was to draw up a will, which read:—

"I do not wish my son to inherit my wealth. I leave all to the finder of this document. The gold is hidden near the Grotto in the Forest."

He was found in his study after returning from the woods, a livid and repellent corpse, the exertion of burying the cash box having proved fatal.

Arnold soon received a letter informing him that he was not to benefit by his father's will, and soon went again to his work without much regret. His employer now began to trust his new hand, and Arnold one day found himself promoted to the post of Yard Stock-keeper. Here he often saw Miss Marja passing to and from the house, and an ostensible love arose between them ere many days had passed.

After the luncheon hour they would meet in the yard, and amid the prosaic surroundings of the stacks of timber, exchange a few pleasant words. The firm,

however, is in difficulties, and the Banker, a man named Buxton, is called in by Mr. Mitford. A loan is arranged, and the rascally Banker so arranges matters that the huge amount becomes a gift, conditionally upon his receiving the charming Miss Marja as part of the bargain.

The poor father consults his daughter, and she promises to help the old man out of his dilemma. In desperation, she sends for Arnold, who is not yet allowed to visit her, and tells him that the Banker is now her suitor. In the offices, the owner and Buxton

two men do their best to revive her and summon assistance, quite unaware of the happenings below.

Arnold has fallen from a height, and lies, badly hurt, across a huge beech tree, now bereft of its former sylvan glory. The log now begins to move, at first slowly, then gaining impetus. Steadily, surely, it moves along towards the huge frame saws. Its human burden, all unconscious of an impending fate, comes now within a few feet of the swift traversing blades.

Nearer the inert man travels. The blades are now free of their load and the log travels more quickly.

are looking over the books, and here the Banker finds Marja's note to Arnold. The two lovers, unconscious of danger, discuss the turn of events in Marja's own rooms.

Suddenly the angry voices of Buxton and Mr. Mitford are heard in the corridor, and, rather than besmirch the honour and name of Marja, Arnold takes a desperate leap from an open window overlooking the timber sheds. The two men enter the room to find the girl in a fainting condition. She is now unconscious both as to herself and her lover's fate. The

The engineers are employed on other machines and are ignorant of the impending disaster.

Will Arnold recover in time to avert his own death? Will the men find that a fellow human is nearing, inch by inch, an untimely end? Surely, steadily, the saws are gaining ground. The log is moving more quickly !! Will he be the victim of an untimely end !!!

A kind Providence intervenes, and Marja recovers to dash down to the mill. Seconds seem hours to her,

but at last she gains the big' logging shed and throws over the lever which stops the machines.

A few days later she passed through the yard, and, noticing that men were cutting up portions of a beech tree, made inquiries. It was the same tree that had been upon the frame that dreadful day. She told her story to the men around and promised to come and see them again at their work.

On her return she found them away for meals. A curious growth on a huge branch attracted her notice. She dug it out, and a document, embedded in the bark, came to light. She ran up to where her lover lay recovering from his severe trial of strength and showed

her find. As she did so her father entered the room and saw the document.

It read ". . . I leave all to the finder. The gold is hidden near the Grotto in the Forest."

Accompanied by his foreman and another man, Mr. Mitford made inquiries, and found from whence came the log. The following day, a huge box, containing the long lost fortune, lay in Arnold's room. "The gold," he said, "is yours, my dearest. Let your father be helped to regain the position he so nobly worked for."

We hardly need to add that the infamous Buxton was deprived of his expected bargain, and that Arnold and his sweetheart received a father's blessing.

The pictures are of excellent quality throughout, and the several sensations included should command an instantaneous success wherever the Feature is on show.

Released May 19th.
Code Word, Usurer.

Length, 2,634 feet.
Price, 4d., plus Toning.

Passed by the B.B. of Film Censors.

La scie mécanique.

L'usurier Denis Vantour et son fils Florentin sont de caractère très différent. Le père n'a qu'une seule passion: amasser de l'argent. A chaque sous qu'il ajoute à sa fortune, sa figure rayonne d'une maligne joie. Le fils méprise le caractère de son père qui acquiert ses richesses par des prêts à intérêts usuraires aux pauvres gens qui tombent entre ses griffes. Un jour il en viennent à une rupture définitive, parceque l'honnête jeune homme, révolté de la manière d'agir de son père, prend la défense d'une de ses victimes. Il lui jette son argent à la figure et quitte pour toujours la maison paternelle. Peu après le vieil usurier meurt dans le plus grand abandon. Cependant avant de mourir il a réussi à mettre à exécution la vengeance qu'il avait méditée contre son fils. Celui-ci avait qualifié de sale l'argent de son père. Pour le punir de son ingratitude, il l'a déshérité et pour être sûr que l'héritage ne tombera pas malgré tout entre les mains de son fils, M. Vantour a enfoui son immense fortune dans son jardin, et dans le tronc d'un arbre de la forêt il a caché un document suivant lequel il lègue à celui qui le trouvera toute sa fortune.

Entretemps Florentin a obtenu une place dans les bureaux d'une scierie. Mais avant d'obtenir cette place, on lui a fait sentir que le fils d'un usurier est un homme peu estimé. Un événement imprévu lui fournit l'occasion de prouver combien injuste était le mépris qu'on lui avait montré: au risque de sa propre vie il détourné une catastrophe et sauva par ce fait la vie de Louise, la fille de son patron.

Cet événement est le premier rapprochement entre les deux jeunes gens. Dès lors il réussit à se faire respecter. C'est avec plaisir que le propriétaire de la scierie vit naître entre Florentin et Louise une tendre amitié. C'est alors qu'il se pro-

produit un incident qui semble menacer le bonheur des deux gens. Depuis quelque temps, les affaires du propriétaire marchent très mal, et il est bientôt au bord de la ruine. Pour en sortir il ne voit qu'un seul moyen. Son banquier lui offre de rétablir ses affaires, mais à la seule condition que sa fille consent à l'épouser. Afin d'en avertir Florentin elle le prie par une lettre de venir la trouver dans sa chambre. Cette lettre tombe entre les mains du banquier. Vivement froissé celui-ci interrompt alors toutes les négociations entreprises avec le père. Cependant Florentin ayant rejoint Louise dans sa chambre craint un moment d'y être surpris, et pour ne pas compromettre la renommée de la jeune fille il saute par la fenêtre. La chambre est située au deuxième étage, et il tombe sans connaissance sur un tronc d'arbre qui vient d'être placé dans une scie mécanique. Les ouvriers qui servent la scie se sont éloignés, et par suite personne n'assiste à l'accident. Lentement le tronc glisse vers la lame qui y pénètre avec un grincement sinistre s'avancant de plus en plus vers le corps inerte de Florentin. Dans la chambre de Louise le père s'efforce en vain de la tirer de la syncope dans laquelle elle est tombée en voyant son bien-aimé risquer sa vie pour sauver son honneur.

La lame de la scie est maintenant sur le point d'atteindre Florentin. La sciure tombe déjà sur son visage. Dans quelques moments il sera déchiqueté. Par bonheur Louise reprend ses esprits. Elle se rappelle ce qui vient de se passer, pousse un cri terrible et se précipite hors de la chambre. La lame vient d'atteindre Florentin. Les dents pénètrent dans son bras. Son visage se contracte de douleur comme dans un cauchemar. Il est aux portes de la mort. Au dernier moment Louise arrive tout juste pour le sauver d'une mort certaine, car la scie n'est plus qu'à un millimètre de sa gorge. Dans la fente produite dans le tronc par la scie un

papier apparaît. C'est le testament de M. Vantour. Louise le trouve, et en conséquence elle devient héritière de l'immense fortune que le vieux richard avait enfouie dans son jardin. Ainsi sort a voulu frapper de sa vengeance.

ALY
SOCIOLOGIE
SOCIÉTÉ
MODÈLE
SOCIAL
SOCIÉTÉ
MODÈLE
SOCIAL
SOCIÉTÉ
MODÈLE
SOCIAL